

всѣкогаждъ предъ очи тѣхнийтъ достоинъ за подражаване примѣръ; нека всинца оградимъ себе си съ любовь и съгласие и нека споредъ силитѣ си вършимъ за общото добро и благоденствие. Ще ся преминатъ години и времена; ще ся появятъ помежду нашиятъ народъ мжже, които, за да опишятъ народната ни история, ще разровятъ архивитѣ, въ които сж описани дѣлата на любовроднитѣ деятели, ще ги оцѣнятъ безпристрастно, ще пролѣжатъ признателни сълзи и съсъ сърдечно умиление ще почетятъ Небесното Провидение.

РЕЧЬ, ПРОИЗНЕСЕНА НА 4 ЯНУАРИЙ 1878 Г.
ПО СЛУЧАЙ ПОСРЪЩАНЕТО НА РУСКИТѢ
ВОЙСКИ ВЪ СЛИВЕНЪ¹

Ваше Превосходительство!

Наконецъ Господь Богъ услышалъ молитвы рабовъ своихъ: надѣжди и ожиданія Болгарскаго народа осуществляются! Нѣтъ уже неслыханныхъ

¹) Тази речъ препечатвамъ съ незначителни провописни поправки отъ Съвременни книжки за прочитаніе на сѣкиго, книжка седма. Лиляка. Издава Ил. Р. Блъсковъ. Варна 1884, стр. 30—31. Речъта е придружена отъ следната анонимна бележка: „Горната речъ, самъ, когато бѣхъ въ Сливенъ презъ 1878 г., изслушахъ отъ устата на сжщия г. Чинтуловъ и преписахъ буквално. Г-нъ Чинтуловъ не можа да ми я даде въ преписъ, защото горкия на старини бѣ останалъ безъ очи. Той бѣ слѣпъ . . . Жаль ми е, че при всичкото ми разпитване отъ тогава насетне и писане писма въ Сливенъ не можахъ да науча точно името на храбрія предводителъ на руската войска, предъ когото слѣпиятъ старецъ е казалъ речъта. Зная имената: майоръ Кардашевски, полковникъ Баклиновъ и генералъ Базаевъ, но кой отъ тия е билъ предводителъ, кой пръвъ е стѣпилъ въ Сливенъ, предъ кого е казана напечатаната тукъ речъ, не зная; само това зная, че предводителтъ се просълзилъ, като изслушалъ речъта“ (стр. 31—32).

Начело на войскитѣ е билъ генералъ Делингсхаузенъ, който е пристигналъ въ Сливенъ на 8 януарий 1878 год., недѣля.